

cie qđē ē. in homine. Genus aut species animal. Sedē qđ substantie dñr
 ut ē homo atq; animal. Manifestū ē aut ex his qđ dicta sūt qm̄ eoꝝ qđ de
 subiecto dñr. necesse ē & nom̄ & rationē de subiecto p̄dicari. ut homo de sub
 iecto dñr aliqđ homine & p̄dicat. Homine nāq; de aliqđ homine p̄dicabis. Ra
 tio qđq; hominis de aliqđ homine p̄dicabit. Quidā. n. homo. & homo ē. & ani
 mal rationale mortale. Quare & nom̄ & ratio de subiecto p̄dicabit. Forū
 v̄ qđ in subiecto sūt in plurimis qđē. neq; nom̄ de subiecto. neq; ratio p̄dicabit.
 In aliqđb; aut nom̄ qđē nihil. p̄hibet p̄dicari. aliquando de subiecto. ratio
 nē v̄ impossibile ē. Et albū cū in subiecto sit corpore. p̄dicat de subiecto.
 or. n. corp⁹ albū. ratio v̄ albi nūq; de corpore p̄dicabit. Alia v̄ om̄a aut
 de subiectis dñr. p̄ncipalib; substantiis. aut in subiectis eis sūt. Hoc aut ma
 nifestū ē ex his qđ p̄ singula p̄ponunt. ut animal de homine p̄dicat. Irqđ
 et de aliqđ homine animal p̄dicat. Nā si de nullo aliquoꝝ hominū animal
 no de homine. Rursus color in corpore ē. Irqđ & in aliqđ corpore. Irqđ
 singuloꝝ. nec om̄ino in corpore. Quare alia om̄a. aut de subiectis p̄ncipalib;
 substantiis dicunt. aut in subiectis eis sūt. Non qđ existens substantia impos
 sibile ē aliqd alioꝝ. Om̄a enī alia aut de subiectis eis dicunt. Aut in eis sūt.
 Sed arū ū substantiarū. magis substantia ē species quā gen⁹. Irqđ
 ē prima substantia. Si qđ enī assignet p̄mā substantiā qđ ē eūdem modō
 assignabit specie p̄ferens quā gen⁹. Ut quendā hominē assignando
 assignabis hominē assignando. quā animal. Illud quidē p̄priū magis dñi ē
 hominis. hoc aut cōmunis. Et cū aliquā arbore reddideris. manifestū assignabis
 arbore nominas quā arbutū. Amplius p̄ncipales substantia eo qđ aliis om̄ib;
 subiectis sint. & alia om̄a de his p̄dicent. aut in eis sūt. Ideoq; maxime dñr substan
 tia. Sic aut p̄ncipales substantia ad alia om̄a se habent. sic & species ad gen⁹

Land	Staatsbibliothek
Num	lat 21564
Titel	22